

та си. Войниците какъто и народътъ го приехъ съ голѣма радостъ, което не обезпокои малко Доляна.

Като разпръснѣ страховетѣ си, той са прѣсто-
ри, че е въ възхыщеніе отъ дохождане и му пре-
дложи да раздѣли съ него върховната власть. Алу-
зіянтъ прие на радо сърце това предложеніе, и за да
спечели (ще повече любовта, на народа и на вой-
ската, той скоро послѣ съ 40,000 души отиде да об-
сади Солунъ. Но патрицій Константинъ, ближенъ
сродникъ на И-ра, мжжкы са брани срѣщу туй на-
паданье; и Алузіянтъ слѣдъ като би града напразно
шестъ дена наредъ, принуденъ бѣше да проиѣни об-
садата на блокусъ, въ надѣжда, че гладътъ ще прину-
ди най-подиръ гарнизона да са прѣдаде. Обаче той
злѣ са излѣга въ своето ожиданье: 15,000 Българи са
посѣкохъ въ едно общо излазянье, което направихъ
обсаденытъ, и той са видѣ принуденъ самъ-си да бѣ-
гъ. Тѣзи побѣда увеличи сумненіята, които двамата
съискатели на короната имахъ единъ къмъ други:
Долянтъ сѣкаше, че таквази знаменита побѣда е била
слѣдствие отъ нѣкое предателство, и Алузіянтъ са
страхуваше, че неговътъ противникъ е обтърѣлъ на-
рочно злощастіето му въ престапленіе, и нерачилъ
да са възползува отъ този случай за да го направи
умразенъ на народа. И наистинѣ не трѣбаше повече
да са заловѣтъ по между си, какъто да са съсипѣтъ
единъ другий. Алузіянтъ по-хитъръ отъ противника
си, предваря та го поканва на угощеніе, дѣто го
опизва и му избобжда очитѣ. Тѣзи постѣпка стига да
докаже, че Алузіянтъ не бѣше чистъ българинъ;
само гръцката злоба може да са прострѣ тѣй без-
человѣчно!

Какъто познаваше добръ непостоянныя харак-
теръ на Българытъ, той писа на императора и му са
вече да са подчини на неговата власть, ако той го
прости и го награди съ услугата, която му предла-